

Odvjetnica - Avvocato
Martina Benolić

52470 Umag, Trgovačka 2a, mob. +385 (0)91 727 61 61

e-mail: martina@benolic.com

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Na posl.br. St-2590/2025

Predstečajna stvar:

Izlučni vjerovnik

i vjerovnik: **BEDESCHI S.P.A.**, Republika Italija, Limena (PD) 35010,
Via Praimbole 38, OIB 86786574714, zastupano po punomoćnic
Martini Benolić, odvjetnici u Umagu

Predstečajni dužnik: BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA d.o.o.,

OIB: 15413473504, Bobovica, Bobovica 10 A

P O D N E S A K

Putem e-komunikacije

Izlučni vjerovnik je zatražio povrat predmeta izlučnog prava koje je prijavljeno i opisano u prijavi podnesenoj u ovom predstečajnom postupku. Predstečajni dužnik je takav zahtjev neosnovano odbio, iz neistinitih razloga.

Dokaz: *dopis izlučnog vjerovnika za povratom predmeta izlučnog prava*

Dopis predstečajnog dužnika

U svjetlu ovog predstečajnog postupka, izlučni vjerovnik smatra neophodnim obavijestiti Naslovni sud o navedenom, obzirom da je nesporno da je ovaj postupak pokrenut suprotno cilju i svrsi samog predstečajnog postupka, čime su efektivno ispunjeni uvjeti za obustavu istog.

Naime, predstečajni dužnik je samostalno, jednostrano i neosnovano- raskinuo ugovor sa izlučnim vjerovnikom neposredno prije podnošenja prijedloga za pokretanje ovog predstečajnog postupka. Suprotno navedenom, predstečajni dužnik u svojem dopisu – odgovoru, navodi da je predmet izlučnog prava – već obrađen, te da je isti vlasništvo predstečajnog dužnika. Izuzev što prethodno opisana tvrdnja nije točna, jer je prijavljeno izlučno obuhvaća čelik i obrađeni materijal, u nastavku ovog podneska izlučni vjerovnik opisuje dio kontradiktornosti samog predstečajnog dužnika i njegovo postupanje suprotno kogentnim odredbama koje uređuju predstečaj.

Nije jasna ni pravna ni činjenična konstrukcija tvrdnji predstečajnog dužnika, jer nema ni pravnog a ni logičnog smisla da je isti nastavio obrađivati materijal nakon što je sam raskinuo ugovor. Izuzev što je ta tvrdnja zasigurno neistinita, pa čak i da je ispravna, ista ukazuje na nepotpunost informiranja i nepotpunost predloženog Plana restrukturiranja. Izlučni vjerovnik je svoje pravo posebno i detaljno opisao i dokumentirao ispravama priloženim uz prijavu podnesenu uz ovaj postupak, pa se predlaže da se izvrši uvid u istu. Toj prijavi je priložena i fotodokumentacija, dok ovom podnesku se prilaže i fotodokumentacija iz travnja 2026. iz je razvidno da nije došlo do daljnje obrade predmeta izlučnog prava.

Dokaz: *fotodokumentacija kao u tekstu*

Sukladno odredbi članka 20.a Stečajnog zakona, direktori odnosno uprava društva dužna je u slučaju vjerojatnosti nastanka nespornosti za plaćanje izbjegavati namjerne radnje ili radnje iz krajnje nepažnje kojima se ugrožava održivost poslovanja.

Suprotno navedenom, predstečajni dužnik i njegovi zakonski zastupnici, postupili su suprotno citiranoj zakonskoj odredbi, i to na način da su bez valjane pravne osnove, u trenutku kada u isti već kasnili sa izvedbom radova, jednostrano raskinuli ugovor sklopljen sa izlučnim vjerovnikom – neposredno prije podnošenja prijedloga za otvaranje ovog predstečajnog postupka.

Pretpostavka je da se radi o ustaljenom obrascu ponašanja predstečajnog dužnika, obzirom da je sukladno navodima MORH-a, predstečajni dužnik primijenio istovjetan način postupanja.

Međutim, ono što je bitno u ovom konkretnom slučaju jest da takav način postupanja predstečajnog dužnika ukazuje na pokretanje ovog postupka suprotno cilju i svrsi samog postupka predstečajne nagodbe. Naime, dužnik je uz sigurno znanje o podnošenju prijedloga za predstečaj raskinuo ugovor, a potom zahtijevao da se izvedba radova prenese na jedno od povezanih društva. Time je jasno da se ovaj postupak predstečajna ne vodi sa pravom namjerom restrukturiranja društva dužnika, a što dodatno potvrđuje i predloženi Plan restrukturiranja kojem nedostaju prave mjere restrukturiranja, već se likvidnost i restrukturiranje istog temelji – na sudskim sporovima prema Republici Hrvatskoj koji su nisu u tijeku, koji su nepoznate vrijednosti predmeta spora, te vrlo neizvjesnog ishoda.

Stoga, kod izlučnog vjerovnika postoji opravdana bojazan da je cjelokupno postupanje predstečajnog dužnika usmjereno na zlouporabi odredbi predstečaja, te isti trenutno nema na raspolaganju zaštite svojih opravdanih prava i pravnih interesa, s obzirom na zabranu pokretanja postupaka osiguranja za vrijeme trajanja ovog predstečaja.

Predstečajni postupak uređen Stečajnim zakonom predstavlja provedbu ciljeva Direktive (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima

za preventivno restrukturiranje. Slijedom toga, odredbe Stečajnog zakona valja tumačiti u skladu s ciljevima navedene Direktive i načelom usklađenog (konformnog) tumačenja nacionalnog prava. Iz uvodnih izjava Direktive proizlazi da preventivno restrukturiranje mora omogućiti očuvanje vrijednosti imovine dužnika tijekom pregovora o restrukturiranju te uspostaviti pravičnu ravnotežu između interesa dužnika i osoba čija su prava zahvaćena postupkom. Direktiva pritom polazi od pretpostavke da sud mora raspolagati odgovarajućim instrumentima kojima će spriječiti radnje koje bi onemogućile ostvarenje svrhe postupka ili učinile buduću sudsku odluku neučinkovitom.

Takvo tumačenje posebno dolazi do izražaja u predmetnom slučaju. Predlagatelj ne traži od Naslovnog suda mjeru radi ostvarivanja svoje tražbine niti radi stjecanja procesne prednosti u odnosu na ostale vjerovnike, već isključivo radi očuvanja stvari za koju čini vjerojatnim da predstavlja njegovu imovinu, odnosno da ne ulazi u imovinu dužnika, a za koju se u ovom trenutku ne zna je li inkorporirana u obračune i vrijednosti iz izvješća na kojima se temelji Plan restrukturiranja ili ne. U slučaju da je vrijednost izlučnog prava inkorporirana u Plan restrukturiranja, to čini istog neprovedivim, neosnovanim i netočnim, čime se istim ne može osigurati nikakvo realno restrukturiranje dužnika.

Predlagatelj je učinio vjerojatnim postojanje svoga izlučnog prava, a istodobno postoji konkretna i neposredna opasnost da će dužnik otuđiti, opteretiti ili na drugi način raspolagati predmetom na kojem se to pravo ostvaruje. U slučaju takvog raspolaganja ostvarenje izlučnog prava bilo bi onemogućeno ili bi bilo znatno otežano, čime bi sudska zaštita izgubila svoju praktičnu svrhu.

Na potrebu očuvanja postojeće imovine upućuju i same odredbe Stečajnog zakona koje uređuju postupanje dužnika već od podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka. Zakon izričito zabranjuje dužniku da u tom razdoblju otuđuje ili opterećuje svoju imovinu, čime zakonodavac jasno izražava načelo očuvanja imovinske supstance tijekom predstečaja, iako je vrlo jasno da je dužnik postupao protivno predmetne zabrane, a o čemu se izlučni vjernik već očitovao u prethodnom podnesku. To načelo tim više zahtijeva zaštitu imovine za koju treća osoba vjerodostojno tvrdi da uopće ne pripada dužniku, o kojoj imovini te je li ista inkorporirana u financijske vrijednosti postojećih financijskih izvješća se dužnik nije uopće očitovao tijekom postupka.

Suprotno tumačenje dovelo bi do pravno neprihvatljive situacije u kojoj bi nositelj izlučnog prava, unatoč tome što je svoje pravo efektivno dokazao, ostao bez ikakvog učinkovitog procesnog sredstva kojim bi spriječio otuđenje predmeta spora prije donošenja sudske odluke, tim više što u konkretnom slučaju nije jasno je li vrijednost izlučnog prava izlučnog vjerovnika uključeno ili ne u izvješća, projekcije i predloženo

restrukturiranje – što je nedopušteno. Time bi pravo na izlučenje postalo isključivo formalno, a ne stvarno i djelotvorno.

Takvo bi tumačenje bilo protivno članku 29. Ustava Republike Hrvatske, kojim je zajamčeno pravo na pravično suđenje, kao i članku 48. Ustava Republike Hrvatske kojim se jamči pravo vlasništva. Jednako tako bilo bi protivno članku 6. i članku 13. Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, prema kojima sudska zaštita mora biti učinkovita, a ne samo teorijska ili prividna.

Slijedom svega prethodno navedenog, iznesenog u ovom podnesku i tijekom ovog predstečajnog postupka, izlučni vjerovnik smatra da su nesporno postojanje konkretne opasnosti u smislu odredbi Ovršnog zakona a koja proizlazi iz postupanja samog predstečajnog dužnika naporedno prije pokretanja ovog postupka, i tijekom istog, ako i propuštanja očitovanja o izlučnom pravu izlučnog vjerovnika. Uslijed navedenog postoji bojazan da će dužnik nezakonito raspolagati predmetom izlučnog prava ili istog uključiti kao dio aktive neophodne za provedbu Plana restrukturiranja. Nadalje, izlučni vjerovnik je detaljno dokumentirao predmet svojeg izlučnog prava, sukladno podnesenoj prijavi koja je priložena spisu predmeta. **Slijedom okolnosti da se ne radi o pravu upisanom u javnoj knjizi, već o pokretninama koje se nalaze u posjedu dužnika, čime nije moguće provesti zabilježbu otvaranja predstečajnog postupka, izlučni vjerovnik smatra da bi Naslovni sud morao supsidijarno primijeniti odredbe Ovršnog zakona i odredbe koje uređuju stečajni postupak, i time očuvati prava izlučnog vjerovnika koji trenutno, protivno odredbama Stečajnog zakona, nema saznanja o odlučnim činjenicama koje se tiču izlučnog prava.** Posljedično predlaže se da predstečajni sud u ovom predstečajnom postupku, supsidijarnom primjenom općih pravila Ovršnog zakona, **donese rješenje o privremenoj mjeri kojom se zabranjuje predstečajnom dužniku da poduzima radnje koje mogu nanijeti štetu izlučnom vjerovniku, kao i da zabrani otuđenje ili opterećenje predmeta izlučnog prava izlučnog vjerovnika Bedeschi s.p.a., sve do povrata predmeta izlučnog prava izlučnom vjerovniku, a podredno za vrijeme trajanja ovog predstečajnog postupka, a podredno barem do konkretnog očitovanja dužnika glede navedenog izlučnog prava i je li isto uključeno u vrijednosti financijskih izvješća Plana restrukturiranja.** Naime, uslijed generalne zabrane pokretanja postupaka osiguranja uslijed vođenja predstečajnog postupka, izlučni vjerovnik nema drugi instrument na raspolaganju, pa ljubazno moli Naslovni sud da donese predloženo. Naime, iako je takva zabrana činjenično već inkorporirana u odredbama Stečajnog zakona, čime dužniku ne bi nastala nikakva dodatna šteta, jasno je da dužnik tijekom postupka postupa suprotno navedenom, čime se donošenje takve mjere postavlja kao neophodnim.

U Umagu, dana 06.07.2026. godine

Bedeschi s.p.a po punomoći